

ምዕራፍ 11

ሁሉም ይቻለዋል

«በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ናዝሬት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ፣ ከዳዊት ወገን ለሆነው ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጩኝ ወደ አንዲት ድንግል ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላከ፣ የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ። መልአኩም ወደ እርሱ ገብቶ፡- ደስ ይበልሽ፣ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ፣ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት። እርሱም ባየችው ጊዜ ከንግግሩ በጣም ደነገጠችና፡- ይህ እንዴት ያለ ሰላምታ ነው? ብላ አሰበች። መልአኩም እንዲህ አላት፡- ማርያም ሆይ፣ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ አግኝተሻልና አትፍራ። . . . » (ሉቃ. 1:26-38)።

ማርያም እስከ አሁን ድረስ ከመልአኩ በሰማችው ነገር ከመደንገጧም በላይ እጅግ ተደንቃለች። ይህ የተነገራት ሁሉ በምንም መንገድ ያላሰበችው፣ ያልጠበቀችውና ያላወቀችው ቢሆንም ነገር ግን አስቀድሞ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ያለ ጉዳይ ነበር። ለዕንባቆም የተነገረ እውነት በእርሷ ተፈጸመ። «እናንተ የምትንቁ ሆይ፣ አንድ ቢተርክላችሁ ስንኳ የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ እሠራለሁና፣ እዩ፣ ተመልከቱ፣

ተደነቁ» (ዕንባ. 1:5)። እንግዲህ ይህ መልካምና ውብ ከመሆኑ የተነሣ በሌላ ሰው ሊፈጸም ይችላል፤ ነገር ግን በእኔ፣ በእኔ ዘመን እንዴት ተብሎ የሚያሰኝ ነበር የገጠማት። መልአኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከ መሆኑን ተቀብላለች። መልአኩ ከእግዚአብሔር መሆኑን ተረድታለች። አሁን ግን ወደ ዝርዝር ሁኔታ ውስጥ ከመግባቷ በፊት ብቀበለውስ ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? በሚል ጥያቄ ተሞልታለች። ስለዚህ ለመልአኩ፣ «ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል?» አለችው። ገና ያላገባች በመሆኗ የቀረበላት አሳብ ሊሆን እንደማይችል የሚያስገነዝብ ጥያቄ ነው። በሌላ አነጋገር እንኳን እንደዚህ ዓይነት ማንነት ያለውን ልጅ ተራውንም ልጅ ቢሆን፣ ሴት የምትወልደው ወንድ የምታውቅ ከሆነ ነው።

የማርያም ጥያቄና የተሰጣት መልስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ የእግዚአብሔርን ተስፋ ለተቀበሉት ሁሉ ታላቅና መሠረታዊ መመሪያ ነው። ጥያቄዋ የእግዚአብሔርን ተስፋ ያለ መቀበል ወይም የመጠራጠር ጥያቄ አይደለም። ከሁኔታው አንጻር ይህ እንዴትና በምን መንገድ ይሆናል የሚል ነው። ይህ የብዙዎቻችን ጥያቄ ነው። ጌታን ስለምንወድ፣ የእርሱን ዘላለማዊ ፈቃድ ለማስተናገድ ስለምንፈልግ አበክረን ለማወቅ የምንሻው ወይም ቀደም ብሎ እንዲነገረን የምንፈቅደው በምን ዓይነት ሁኔታ ፈቃዱ ሊፈጸም እንደሚችል ነው። ምክንያቱም ብንወድም ባንወድም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከሁኔታችን ጋር ማዛመዳችን የተፈጥሮ ጉዳይ ነው። የፈቃዱ ምሥጢር ሲገለጥ ግን ከተፈጥሮ በላይ ይወስደንና ከፈጣሪው ጋር ያገናኘናል። በእምነት መኖር የምንጀምረው በዚህ ጊዜ ነው። እውነተኛ እምነት ያለንበትን ሳይሆን ልንኖርበትና ልንሆን የምንችለውን

እንደ ተስፋ ቃሉ እንድንቀበል ያስችለናል። «እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር እንደሚፈጸም እርግጠኛ የምንሆንበት፤ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው» (ዕብ. 11:1፤ አ.መ.ት)።

ለማርያም የተመለሰላት መልስ የሚከተሉትን ነገሮች የሚያጠቃልል ነበር። ይህ ደግሞ እግዚአብሔር በጉና ደስ የሚያሰኝ ፈቃዱን ለሚገልጽባቸው ሁሉ እውነት ነው። እነዚህም፦

1. በመንፈስ ቅዱስ ኃይል

«መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት፤ <መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኀይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ የሚወለደው ሕፃን፤ ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል>» (ሉቃ. 1:35፤ አ.መ.ት)። ማርያም ተፈጥሮአዊውን ሁኔታ አይታ ነበር እንዴት ይቻላል ያለችው። ነገር ግን በመልአኩ በኩል የተላከላት መልስ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ መሆኑን ገለጸላት። መንፈስ ቅዱስ ይፈጥራል። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የሌለውን ወደ መኖር ያመጣል፤ የማይቻለውን የሚቻል ያደርገዋል። በርግጥ ያለ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር የፈቃዱ ምሥጢር በሕይወታችን አይጸናም፤ አይወለድምም፤ ማንም ሰው ያለ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ተረድቶ ባለው የግል ችሎታና አቅም በሥራ ላይ ማዋል አይችልም። በዘመናት ውስጥ ፈቃዱን በማድረግ እግዚአብሔርን ሊያስከብሩት ወደው መጠነኛ ሙከራ ያደረጉ ነበሩ። ይሁን እንጂ ያለ መንፈስ ቅዱስ ኃይል በሚገባ ሊያስከብሩት አልቻሉም። በብሉይ ኪዳን ጊዜም ቢሆን ፈቃዱን

በሕይወታቸው ለመፈጸም ወደለያቸው ሰዎች እግዚአብሔር ቅዱስ መንፈሱን ይልክ የነበረው ለዚህ ነበር። ለምሳሌ ያህል፤

◆ ኢያሱ - ለእግዚአብሔር ፈቃድ በመታዘዝ ለእስራኤል ሕዝብ ርስቱን ለማውረስ በመንፈስ ቅዱስ ጥበብ መቀባት ነበረበት። «መሴ እጆቹን ጭኖበት ነበርና፤ የነዌ ልጅ ኢያሱ በጥበብ መንፈስ ተሞላ።» (ዘዳግ. 34:9፤ አ.መ.ት)

◆ ጌዴዎን- የእስራኤላውያንን ጠላት አጥፍቶ ሕዝቡን ለማውረስ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል መጣለት። «ከዚያም የእግዚአብሔር መንፈስ በጌዴዎን ላይ ወረደ፤ እርሱም መለከት ነፋ፤ አቢዔዝራውያን እንዲከተሉት ጠራቸው» (መሳ. 6:34፤ አ.መ.ት)።

◆ ሳምሶን- የእግዚአብሔርን ፈቃድ ይፈጽም ዘንድ ኃይል መሰጠት ብቻ ሳይሆን ለፈቃዱ ያዘጋጀው መንፈስ ቅዱስ ነበር። «የእግዚአብሔርም መንፈስ በጾርዓና በኤሽታኦል መካከል ባለው በዳን ሰፈር ሳለ ያነቃቃው ጀመር» (መሳ. 13:25፤ አ.መ.ት)።

◆ ዳዊት - እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ንጉሥ ለመሆን በተቀባ ጊዜ የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ተቀበለ። «ሳሙኤልም የዘይቱን ቀንድ ወስዶ በወንድሞቹ ፊት ቀባው። ከዚያ ቀን ጀምሮ የእግዚአብሔር መንፈስ በዳዊት ላይ በጎይል መጣ።» (1ኛ ሳሙ. 16:13፤ አ.መ.ት)።

◆ ኤልሳዕ- የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም በኤልያስ ላይ የነበረውን ሁለት ዕጥፍ የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ተቀበለ (2ኛ ነገ. 2:9-15)።

◆ ዘሩባቤል- ያለ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ሥራ ጀምሮ መጨረስ እንደማይችል ተነገረው። «ከዚያም እንዲህ አለኝ፤ ለዘሩባቤል የተላከው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው፤ <በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም> ይላል እግዚአብሔር ጸባአት» (ዘካ. 4:6፤ አ.መ.ት)።

◆ ጌታ ኢየሱስ- አገልግሎቱን የጀመረው የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በመቀበል ነበር። «እነሆ፤ <በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው> የሚል ድምፅ ከሰማይ ተሰማ» (ማቴ. 3:17፤ አ.መ.ት)። «የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድኾች ወንጌልን እንድሰብክ፤ እርሱ ቀብቶኛልና፤ ለታሰሩት መፈታትን፤ ለታወሩትም ማየትን እንዳውጅ፤ የተጨቁኑትን ነጻ እንዳወጣ፤ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እንዳውጅ ልኮኛል» (ሉቃ. 4:18፤ አ.መ.ት)።

◆ ሐዋርያት - መንፈስ ቅዱስ መጥቶ በኃይል እስኪያጠምቃቸው ድረስ መጠበቅ እንዳለባቸው መመሪያ ከጌታ ኢየሱስ ተሰጣቸው። የተጠሩበትን አገልግሎት የጀመሩት ኃይል ከተቀበሉ በኋላ ነበር (የሐዋ. 2)።

ለማርያምም መልአኩ መንፈስ ቅዱስ ይጸልልሻል ያላት ለዚህ ነበር። ይጸልልሻል ማለት እንደ ደመና ነገርሽን ሁሉ ይሸፍንልሻል ማለት ነው። ሦስቱ ሐዋርያት ከጌታ ጋር በተራራ ላይ በወጡ ጊዜ « . . ብሩህ ደመና ሽፈናቸው . . . » (ማቴ. 17:5፤ አ.መ.ት) እንደሚለው ዓይነት ማለት ነው። የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ፈቃዱ በሕይወታችን ውስጥ ያለ ምንም እንክን የሚፈጸመው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነገራችን ሁሉ ሲሸፈን ነው። ይህ ሲሆን ነው ሁሉ በእርሱና ለእርሱ መሆኑ በግልጽነት የሚታወቀው። በኃይሉ ስንሸፈን የእርሱ

ፈቃድ በውስጣችን ይጻናል። በእርሱም እንክብካቤ እያደገ ሄዶ ይወልዳል። ከተወለደም በኋላ በመንፈስ ቅዱስ እንክብካቤ ሙሉ ወደ መሆን ያድጋል። ስለ ዮሐንስ፤ «ሕፃኑም አደገ፤ በመንፈስም ጠነከረ፤ ለእስራኤልም ሕዝብ በይፋ እስከ ታየበት ቀን ድረስ በበረሐ ኖረ፤» (ሉቃ. 1:80፤ አ.መ.ት) የሚለው ይህንኑ እውነት ያሳያል።

ከፈቃዱ አንጻር መንፈስ ቅዱስ በማርያም ሕይወትም ሆነ በጌታ ልጆች ሕይወት የፈቃዱን ምሥጢር በእኛ ለመግለጽ የሚከተሉትን አምስት ነገሮች ያደርጋል።

1. በመንፈስ ቅዱስ ይወልደናል፤ ጌታ የአባቱን ፈቃድ ለማድረግ በመንፈስ ቅዱስ ተፀንሶ ተወለደ። ለዮሴፍ የተላከው መልአክ «... የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ፤ እጮኛህን ማርያምን ወደ ቤትህ ለመውሰድ አትፍራ፤ የፀነሰችው በመንፈስ ቅዱስ ነውና» (ማቴ. 1:20፤ አ.መ.ት)። የእግዚአብሔር ልጆች የሆንነው በመንፈስ ቅዱስ ዳግም ልደት ስላገኘን ነው (ዮሐ. 3:18፤ ኤፌ. 1:13)። መንፈስ ቅዱስ በመጀመሪያ ደረጃ እኛን የእግዚአብሔር ልጆች ያደርገናል። ከዚህ ጋር ደግሞ ይኸው የከበረው መንፈስ ቅዱስ የእርሱን ፈቃድና አሳብ በውስጣችን እንዲፀነስና እንዲወለድ ያደርጋል። የፈቃዱ ምሥጢር ከሥጋ የማይወለድበት ምክንያት፤ «ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስ የተወለደም መንፈስ ነው» (ዮሐ. 3:6) ስለሚል ነው። ሥጋዊነትና መንፈሳዊነት አብረው ተጠምደው ማረስ አይችሉም፤ አንዱ ሌላውን ይቃወመዋልና (ገላ. 5:17)።

2. በመንፈስ ቅዱስ ይሞላናል፤ ማርያም ፈቃዱን ለመፈጸም በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ውስጥ መሆን ነበረባት። ጌታ ኢየሱስ የአባቱን ፈቃድ ለመፈጸም በመንፈስ ቅዱስ ተፀንሶ ቢወለድም፤

ፈቃዱን ለማድረግ የወጣው በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ነበር። «ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ከዮርዳኖስ እንደ ተመለሰ መንፈስ ወደ በረሐ ወሰደው» (ሉቃ. 4:1፤ አ.መ.ት) ይላልና። ሐዋርያትም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዳከናወኑ ተጽፏል። ስለ እኛም በመንፈስ ቅዱስ ሙላት መመላለስ እንደሚገባን ሲናገር እንዲህ ይላል፤ «በመንፈስ ተሞሉ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ፤ ይህ ብክነት ነውና» (ኤፌ. 5:18፤ አ.መ.ት)። እንግዲህ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የፈቃዱን ምሥጢር ተረድቶ መፈጸም ስለሚያስችለን አስፈላጊ ነው።

3. በመንፈስ ቅዱስ ይመራናል፤ ጌታ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተፀንሶ መወለድ ብቻ ሳይሆን፤ የአባቱን ፈቃድ ለማድረግ የመንፈስ ቅዱስን ምሪት ተከተለ። «በመንፈስም ወደ ምድረ በዳ ተመርቶ» (ሉቃ. 4:1) ይለናል። ያለ መንፈስ ቅዱስ ምሪት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ አንችልም። ማርያምን መንፈስ ቅዱስ ስለ ሸፈናት የእግዚአብሔር ፈቃድ በውስጧ ገባ። በመንፈስም መመራት ጀመረች። የእግዚአብሔር ልጆች የሚመሩት በመንፈሱ ነውና (ሮሜ 8:14)። ማርያም የተነገራትን ለመፈጸም የሚያስችላት የተፈጥሮ ኃይል ባይኖራትም፤ መንፈስ ቅዱስ ሙሉ ወደ ሆነው የእግዚአብሔር ፈቃድ መራት። በክርስቲያን ሕይወት ውስጥም የሚሆነው እንደዚሁ ነው። ለፈቃዱ በሙሉ ልብ ለመታዘዝ ምሪት ያስፈልገናል። የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ፈቃዱና ወደ ዓላማው እውነት ሁሉ ይመራናል። ያለ መንፈስ ቅዱስ ምሪት ወደ ፈቃዱ ሙላት መድረስ አይቻልም። በፈቃዱ ሂደት ውስጥ ይህንን ቸል የሚሉ ሰዎች በመንፈስ ጀምረው በሥጋ ይጨርሳሉ። ሐዋርያው

ጳውሎስ ለገላትያ ክርስቲያኖች፤ «በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን?» ያላቸው ለዚህ ነበር (ገላ. 3:3)። በመንፈስ ቅዱስ ደመና መሸፈን ያለብን ለዚህ ነው። በሌላ ቦታም፤ «ይልቁንም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት፤ ምኞቱንም ይፈጽም ዘንድ ለሥጋ በሐሳባችሁ አትመቻቹሉት» (ሮሜ 13:14፤ አ.መ.ት) ይላል። በመንፈስ ቅዱስ ያለ መመራት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ያስወጣል።

4. በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ያስታጥቀናል። ያለ መንፈስ ቅዱስ ኃይል ፈቃዱን ማድረግ አንችልም። ያለ እርሱ ምንም ማድረግ እንደማንችል ተጽፏልና (ዘካ. 4:6፤ ዮሐ. 15:17)። ማርያም በማይቻልበትና በማይመች ሁኔታ ውስጥ ፈቃዱን ለመፈጸም ያስቻላት በልዑል ኃይል መሸፈኗ ነበር። ስለ ጌታ ኢየሱስ አገልግሎትም ሲናገር፤ «ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ዝናውም በአካባቢው ባለው አገር ሁሉ ወጣ» (ሉቃ. 4:14፤ አ.መ.ት) ይላል። ሐዋርያት ምስክር ለመሆን የቻሉት ኃይል ከተቀበሉ በኋላ ነው። ይህም የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸማቸውን ያሳያል። ጌታ ኢየሱስም፤ «የሰጠኸኝን ሥራ በመፈጸም በምድር አክበርሁህ» (ዮሐ. 17:4፤ አ.መ.ት) ለማለት የቻለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስላገለገለ ነበር። ፈቃዱን ለመፈጸም በሚከብድበት ጊዜ እንኳ፤ «ኃይልን በሚሰጠኝ በእርሱ ሁሉን ማድረግ እችላለሁ።» (ፊል.4:13፤ አ.መ.ት) በማለት የምንታዘዘው በመንፈስ ኃይል ከኖርን ነው።

5. በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ይቀባናል። የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ለእግዚአብሔር ይለየናል። ካህናት በእግዚአብሔር ፊት ቆመው እርሱንና ሕዝቡን ለማገልገል ይለዩ የነበረው በመቀባት ነበር። ነቢያትም በመቀባት ነበር መልእክት ከእግዚአብሔር ተቀብለው

የልቡን አሳብና የዘላለም ፈቃዱን ያወጁት። የእስራኤል ነገሥታት ሕዝቡን ለመምራት የበቁት በመቀባት ነበር። ጌታ ኢየሱስም፤ «የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድኾች ወንጌልን እንድሰብክ፤ እርሱ ቀብቶኛልና፤ ለታሰሩት መፈታትን፤ ለታወሩትም ማየትን እንዳውጅ፤ የተጨቁኑትን ነጻ እንዳወጣ፤ የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እንዳውጅ ልከኛል።» (ሉቃ. 4:18፤ አ.መ.ት) በማለት ነበር አገልግሎቱን የጀመረው።

እንግዲህ ቅባት ይለያል፤ ሥልጣንንም ያስጨብጣል። ያለ መንፈሳዊ ሥልጣን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም አይቻልም። ሥልጣን ያለው ሰው ከሥልጣኑ የተነሣ ከዐቅሙ በላይ የሆነውን ነገር ያከናውናል። ሥልጣን ያለው ሲያዝ ሌላው ይታዘዛል። የትራፊክ ፖሊስ ባለ መኪናዎችን ሁሉ የሚያስቆማቸው በኃይሉ ታግሎ በማሸነፍ ሳይሆን በሥልጣኑ በመጠቀም ነው። እግዚአብሔር ለፈቃዱ ለጠራቸው ሰዎች የማይቻለውን ያደርጉ ዘንድ ሥልጣንን ይሰጣቸዋል። ማርያምም «ይህ እንዴት ይቻላል?» ብላ ስትጠይቅ ያገኘችው መልስ መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል የሚል ነበር። የመልሱ አሳብ በድንግልና እያለሽ ያለ ወንድ የእግዚአብሔርን ልጅ ፀንሰሽ የመውለድ ሥልጣን ከልዑል መጥቶልሻል ማለት ነው፤ ሁሉም ለእግዚአብሔር ሥልጣን ይገዛልና። ጌታ ኢየሱስ ሐዋርያቱ ፈቃዱን እንዲያደርጉ ሲልካቸው ሥልጣንን ነበር የሰጣቸው። ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድርም እንደ ተሰጠው ከነገራቸው በኋላ «እንግዲህ ሂዱ» በማለት በሥልጣን ላካቸው። ሄደው ፈቃዱን ያከናውኑት በዚህ ሥልጣን ነበር።

2. የሚሳነው ስለሌለ

መልአኩ ለማርያም ሲመልስ በማያሻማ መልክ ያስቀመጠው ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር ያለመኖሩን ነበር። «ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና» (ሉቃ. 1:37፤ አ.መ.ት)። ይህ ጥቅስ በቀጥታ ቢተረጎም፤ «በእግዚአብሔር የተነገረ ቃል ያለ ኃይል አይደለም» ማለት እንደሆነ የግሪክ ቋንቋ ሊቃውንት አስረግጠው ይናገራሉ። ይህ ማለት ከእግዚአብሔር አፍ የሚወጣ ቃል ሁሉ የተላከበትን ለመፈጸም ኃይል አለው ማለት ነው። ቃሉ የተላከበትን ሳይፈጽም በከንቱ እንዳይመለስ የሚያደርግ ኃይል አለው። እግዚአብሔር ቃሉን ልኮ ሕዝቡን የፈወሰውም ቃሉ ኃይል ስላለው ነው። በቃሉ ሁሉንም የፈጠረው በቃሉ ውስጥ ተአምራት የሚሠራ፤ የሚፈጥርና የሚያድን ኃይል ስላለ ነው።

መልአኩ ይህንን አሳብ የገለጸው የኤልሳቤጥን ማርገዝ ለማርያም ከነገራት በኋላ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ወይም የተስፋው ኃይል ሁለት ነገሮችን እያደረገ እንደ ሆነ ነበር የነገራት። የመጀመሪያው ለኤልሳቤጥ በእርጅናዋ ማለትም በተፈጥሮ መውለድ በማትችልበት ሰዓት የማርገዟ ተአምር ነው። የተስፋው ኃይል የሞተውንም ሕያው ያደርጋል ማለት ነው። የአብርሃምና የሣራን ተአምር ደገመው። ከዚህ በፊት የታየ የሞተውን የመቀስቀስና ሕያው የማድረግ ተአምር ነው። የፈቃዱ ምሥጢር ሲገለጥ ከተስፋው ቃል የተነሣ በሕይወታችን ውስጥ ከሚሆነው አንደኛው፤ ሞቷል፤ ተስፋ የለውም የተባለው ነገር ትንሣኤን ማግኘቱ ነው። ለእግዚአብሔር የሚሳነው፤ ወይም የሚከብደው የለምና።

ሁለተኛው በማርያም ሕይወት የተፈጸመው ተአምር ነው። በቃሉ ተስፋ ውስጥ ያለው ኃይል በማርያም ሕይወት ውስጥ የሌለውን ወደ መኖር አመጣው። በሌላ አነጋገር በኤልሳቤጥ የተፈጸመው ተአምር የትንሣኤ ሲሆን፤ የማርያም ደግሞ የመፍጠር ተአምር ነው። ለእግዚአብሔር የሚላነው የለምና እርሱ የሞተውን መቀስቀስ ብቻ ሳይሆን የሌለውንም ወደ መኖር ያመጣል። የዚህን ቃል ኃይል ምሥጢር ስለ ተገነዘበች ነበር ማርያም የቃሉን ተስፋ ይዞ ለመጣው ለእግዚአብሔር መልእክተኛ፤ «እነሆ፤ እኔ የጌታ ባሪያ ነኝ፤ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ. . . » (ሉቃ. 1:38፤ አ.መ.ት) ያለችው። የማስነሣትና የሌለውን ወደ መኖር የማምጣት ኃይል እንዳለው በመረዳት እንደ ቃሉ ኃይልና ችሎታ ይሁን አለች። እንዳለችውም ሆነላት።

ከዚህ በኋላ ማርያም ዳግመኛ፤ « ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?» ብላ አልጠየቀችም። የተስፋውን ኃይል አመነች። የእምነትም ርምጃ በመውሰድ ለኤልሳቤጥ የሆነውን አይታ ለመመስከር ሄደች።

«ማርያም በዚያ ወራት ተነሥታ ወደ ተራራማው አገር ወደ ይሁዳ ከተማ ፈጥና ወጣች።» ማርያም መልእክተኛ ካናገራት በኋላ ፈጥና የሄደችው ወደ አክሱቷ ወደ ኤልሳቤጥ ነበር። የእግዚአብሔርን ቃል ተቀብላ ወደ ተራራማው አገር ወጣች። ወደ ይሁዳ ወደ ምስጋና ምድር ወጣች። ይሁዳ ማለት ምስጋና ማለት ነው። ማርያምም ኤልሳቤጥን አይታ በተቀበለችው በእግዚአብሔር ሰላም፤ ሰላም ብላ ስትስማት የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ኤልሳቤጥ ውስጥ ገብቶ በማሕፀኗ ውስጥ ያለውን ሕፃን አስዘለለው። ኤልሳቤጥም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልታ፤ «በታላቅ ድምፅም ጮኻ እንዲህ አለች፡- አንቺ ከሴቶች መካከል

የተባረከሽ ነሽ፤ የማሕፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው። የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል? እነሆ የሰላምታሽ ድምፅ በጆሮዬ በመጣ ጊዜ ፅንሱ በማሕፀኔ በደስታ ዘሎአልና።» እግዚአብሔር የሚሰጠንን ቃል፤ ተስፋና ራእይ ከተቀበልን በኋላ ይዘን የምንሄድበትን ቦታ ማወቅና ማስተዋል ይኖርብናል። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያስቀመጠውን ፅንሰ ሊያጠፋ ወደሚፈልጉ፤ ወይም ወደማይቀበሉት ሰዎች ሄደን ከእርሱ የተቀበልነውን እንዳያጠፋ በጥንቃቄ መራመድ አለብን። ማርያም በመልአኩ በኩል ወደ ተነገረላት ወደ ኤልሳቤጥ እንጂ ወደ ፈሪሳውያን አልሄደችም። ምክንያቱም ወደ እነርሱ ሄዳ ቢሆን ኖሮ ምናልባት ሕፃኑም እርሷም በተገደሉ ነበር። ነገር ግን ወደ ኤልሳቤጥ በመሄዷ ኤልሳቤጥ የእግዚአብሔርን ተአምር በሕይወቷ በመለማመድ ላይ ስለ ነበረች «ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብፅዕት ናት።» ብላ የሚያበረታታ ቃል ተናገረችት። ማርያምም ይህን ሰምታ አምላኳን አመሰግነች።

የእግዚአብሔር ጉዳይ የሚገባቸውና በእግዚአብሔር ወቅታዊ ዓላማና አሳብ ውስጥ የሚመላለሱ ሰዎች የሚነገራቸው ነገር ቢገባቸውም ባይገባቸውም፤ ተቀብለው ማበረታታትና ማጽናናት እንዲሁም በአምላካቸው ስለሚሆነው ነገር ማመስገን አይቸገሩም። በአንጻሩ በእግዚአብሔር ወቅታዊ እንቅስቃሴ ውስጥ የሌሉ ሰዎች ግን የሚሆነው ነገር ስለማይገባቸው ለመቃወምና ለማጥፋት ይነሣሉ። ስለዚህ እግዚአብሔር የሰጠንን ነገር ይዘን የምንሄድበትን ቦታ በደንብ ማወቅ እጅግ አስፈላጊ ነው። ማርያም ወደ ትክክለኛ ስፍራ ስለሄደች ኤልሳቤጥ በሰላምታዋ መንፈስ ቅዱስን ተሞልታ የሚያበረታታና የእግዚአብሔርን ተስፋ የሚያስጨብጥ ቃል ሰጠችት።

ማርያምም፤ «ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሤት ታደርጋለች፤ የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና። እነሆም ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤ ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው» (ሉቃ. 1:46-50) በማለት በአምልኮ ውስጥ የገባችው፤ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር ያለመኖሩን አምና ስለተቀበለች ነበር። ከእግዚአብሔር የሚወጣው ቃል የመፍጠር ኃይል አለው። እግዚአብሔር ዓለምንና በውስጡ ያለውን ሁሉ ወደ መኖር ያመጣው ቃል በመናገር ነው። የፍጥረት ቃል «ይሁን» የሚል ነበር። እግዚአብሔር ይሁን ሲል በቃሉ ውስጥ የማድረግ ኃይል ስላለ ይሆናል። በዘፍጥረት ውስጥ፤ «ይሁን አለ፤ ሆነ» የሚለው ሐረግ የሚታየውንና የማይታየውን ከአለመኖር ወደ መኖር ያመጣ የቃሉ ኃይል ነው።

እንግዲህ የፈቃዱን ምሥጢር ለመፈጸም በመንፈስ ቅዱስ ሙላት መኖር እንዳለብን ሁሉ በቃሉ ሙላት መመላለስ አማራጭ የሌለው ግዴታ ነው። «የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ፤ በጥበብ ሁሉ እርስ በርሳችሁ አስተምሩና ገሥጹ፤ በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ በጸጋው በልባችሁ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤» (ቆላስይስ 3:16)።

ምዕራፍ 12

በእግዚአብሔር ዕቅድ

«ይህ እንዴት ይሆናል?» ለሚለው የማርያም ጥያቄ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል መምጣትና እርሷን የሚሸፍናት መሆኑ እንደኛው መልስ ሲሆን፤ የእግዚአብሔር ዕቅድ መሆኑ ደግሞ ሁለተኛው መልስ ነው። አሁን ለማርያም የተገለጸው የእግዚአብሔር ፈቃድ ዓለም ከመፈጠሩ በፊት በእርሱ የታቀደ ነበር። ለማርያም የፈቃዱን ምስጢር የምትረዳበት ወቅት ሲሆን፤ ለእግዚአብሔር ግን ዓለም ከመፈጠሩ በፊት በሰማያት የተከናወነውን ዕቅዱን በምድር ላይ በእርሷ በኩል የሚገልጥበት ሰዓት ነው። በእግዚአብሔር ዓይንና ዕቅድ ይህ ነገር ያለቀው ቀደም ብሎ ስለሆነ፤ እርሷም ዘመኑን ጠብቃ የተወለደችው ሳትወለድ ለተፈጸመው መግለጫ እንድትሆን ነው። ይህም እኛ ለፈቃዱ ተፈጠርን እንጂ ፈቃዱ ለእኛ አልተፈጠረም ማለት ነው።

እንግዲህ በዚህ ውስጥ ከምናስተውላቸው ነገሮች መካከል ዋናው፤ የእግዚአብሔር አሳብ ለእኛ ሲገለጽ በእርሱ ዘንድ ያለቀለት ነገር መሆኑን ነው። እግዚአብሔር በእርሱ ዘንድ ሠርቶ የጨረሰውን ነው በእኛ ዘንድ የሚጀምረው። እኛ ሁኔታችንንና የፈቃዱን ታላቅነት በማስተያየት ይህ በምን ዓይነት መንገድ ሊሆን ይችላል? ብለን ስንጠይቀው፤ የእግዚአብሔር መልስ

«ቀደም ሲል ተፈጽሟል» የሚል ነው። «የመጨረሻውን ከመጀመሪያው፣ ገና የሚመጣውንም ከጥንቱ ተናግራለሁ፤ ዓላማዬ የጸና ነው» (ኢሳ. 46:10፤ አ.መ.ት)። ጌታ ፈቃዱንና ዕቅዱን አስቀድሞ ስለ ሠራው በመጀመሪያ ላይ የመጨረሻውን ይናገራል። ለእኛ ጅሚሬ ቢሆንም እርሱ ግን ጨርሶታል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከመፈጸም የሚገታው አንዳችም ነገር የሌለው ከዚህ የተነሣ ነው፤ ያለቀ ስለሆነ ሁኔታዎች ሊያግዱት ወይም ሊያቆሙት አይችሉም።

ወንድ ባታውቅም ወንድ ልጅ ትወልዳለች ካለ ሆኗል ማለት ነው። ለማርያም አስፈሪ ነገር ነበር። በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ከመውለዷ ዐልፎ የምትወልደው ጾታ እንኳ ተለይቶ ስም ወጥቶለታል። ከማርያም አሁን የሚጠበቀው ይህን ተቀብላ የመውለጃዋን ቀን መጠበቅ ነው። ዕቅዱ ስለሆነ ከእግዚአብሔር የተረገዘው ሁሉ ይወለዳል። ከእርሱ ወደ መንፈሳችን የተላከው ራእይ፣ ጥሪ፣ ዓላማ፣ ዕቅድ፣ . . . ወዘተ ሁሉ ያለ ምንም ርዳታ ይወለዳል ወይም ይገለጻል።

የእግዚአብሔር ዕቅድ ስለሆነ ያለ ምንም ድጋፍ መከናወን መቻሉ ሌላው እውነታ ነው። ለዚህ ምክንያቱ ከእግዚአብሔር ዘንድ የወጣውን ዐዋጅ ሊያቆም ወይም ሊሸር የሚችል ኃይል አለመኖሩ ነው፤ «የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ምሉአል፤ <እንደ ዐቀድሁት በእርግጥ ይከናወናል፤ እንደ አሰብሁትም ይሆናል>» (ኢሳ. 14:24፤ አ.መ.ት)። ይህም ብቻ ሳይሆን «የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ አስቦአል፤ ማንስ ያግደዋል? እጁም ተዘርግቶአል? ማንስ ይመልሰዋል?» (ኢሳ. 14:27፤ አ.መ.ት)። ኢዮብም፤ «አንተ ሁሉን ማድረግ እንደምትችል፤ ዕቅድህም ከቶ እንደማይሰናከል ዐወቅሁ» (ኢዮብ

42:2፤ አ.መ.ት) ያለው ከዚህ የተነሣ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ይፈጸም ዘንድ ከማንኛውም ዓይነት ሁኔታ በላይ መሆኑ እውነት ነው።

እንግዲህ የፈቃድ እግዚአብሔር ምሥጢር በሕይወታችን ውስጥ የሚፈጸመው ሁኔታው አመቺ ስለሆነ ሳይሆን እርሱ ሠርቶ የጨረሰው በሕይወታችን እንዳይገለጽ የሚከለክለው ባለመኖሩ ነው። እርሱ ሥራችንን ስለ ሠራልን፤ እኛ ሰላሙን ተቀብለን ማለት ያለብን፤ «እንደ ቃልህ ይሁንልኝ» ነው።

ይወለዳል

«የበኩር ልጄ የሆነውን ወንድ ልጅ ወለደች፤ በጨርቅም ጠቀለለችው፤ በእንግዶችም ማረፊያ ቦታ ስላላገኙ በግርግም አስተኛችው» (ሉቃ. 2:7፤ አ.መ.ት)። ማርያም ቃሉን አምና በተስፋ በልቧ ጠበቀችው። የመውለጃዋ ወራት በደረሰ ጊዜ ወለደች። ከእግዚአብሔር የተረገዘ ወቅቱን ጠብቆ ተወለደ። የተወለደው ሰው በጠበቀው መንገድ አልነበረም፤ ከድንግል ተወልዶአልና። ሰው በጠበቀውም ቦታ አልነበረም፤ የነገሥታት ንጉሥ የጌቶች ጌታ ሆኖ ሳለ በበረት ውስጥ ተወልዶአልና። ይሁን እንጂ የተወለደው እንደ ተስፋ ቃል ኃይል ነው።

የመውለጃዋ ወር በደረሰ ጊዜ ትእዛዝ ወጥቶ ወደ ቤተ ልሔም ለመሄድ መታዘዛቸው ለማርያምና እርሷን ለሚወዷት፤ የእግዚአብሔርን ተስፋ የክርስቶስን መወለድ ለሚጠባበቁት ሁሉ ልብን የሚሰብር ነበር። ከእግዚአብሔር አንጻር ግን በተባለበት ቦታና በቀኑ ልጅ እንዲወለድ ዝግጅት ነበር። እግዚአብሔር የተናገረው ራእይና ዕቅድ ያለ ቦታና ያለ ጊዜው አይወለድም።

ጉዳዩ በዋነኛነት ለሚመለከተውም ሆነ ለተመልካቹ ይህ ሁኔታ ግራ የሚያጋባ ቢመስልም፤ የእግዚአብሔር አሠራር ትክክል ነው። እንደ ማርያም ተስፋውን ጠብቆ በተስፋው መመላለስ ብቻ ነው የሚያስፈልገው። የትእዛዙ መውጣትም ሆነ የመውለጃ ስፍራው መጥፋት ድንገተኛ ወይም አጋጣሚ አይደለም፤ ሁሉም የተፈጸመው በተጻፈው ቃል መሠረት ነው።

ማርያምና ዮሴፍ ከኖሩበት፤ ይህን ምሥጢር ከሚያውቁ ሰዎች መካከል ተለይተው በማያውቋቸው፤ በመንገደኞችና በእንግዶች መካከል ማርያም የእግዚአብሔርን ልጅ መውለጃ አሳሳቢ ነበር። የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ማን ያውቃል? ማንስ ያምናል? ማንስ መጥቶ በዚህ ቦታ ይጠይቀናል? የሚሉት ጥያቄዎች የተመለሱት በእነርሱ ሳይሆን በጌታ ነው። ከእርሱ ለተወለደው አዋጅ የሚያስነግር ምስክርም የሚያዘጋጀው እግዚአብሔር ነው። «መልአኩ ግን እንዲህ አላቸው፤ <አትፍሩ፤ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች አምጥቼላችኋለሁና። ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኅን ተወልዶላችኋልና፤ እርሱም ጌታ ክርስቶስ ነው። ይህ ምልክት ይሁናችሁ፤ ሕፃን ልጅ በጨርቅ ተጠቅልሎ በግርግም ተኝቶ ታገኛላችሁ>» (ሉቃ. 2:10-14፤ አ.መ.ት)። ይህን የሰሙት እረኞች የተነገራቸውን መሰከሩ። እግዚአብሔርን አመሰግኑ፤ አከበሩትም። ሌሎችም ከሩቅ ተመርተው በመምጣት አመለኩት። ለንጉሥም የሚገባውን ስጦታ ሰጡት። «ወደ ቤትም በገቡ ጊዜ ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩ፤ ተንበርክከውም ሰገዱለት። ሣጥኖቻቸውን ከፍተው ወርቅ፣ ዕጣን፣ ክርቤም አቀረቡለት» (ማቴ. 2:11፤ አ.መ.ት)።

ከእግዚአብሔር የተረገዘው ይወለዳል። የሚወለደው በትንቢት በተጻፈለት ጊዜና ቦታ ብቻ ነው። ይህን መረዳት መቻል ከማጉረምረምና ተስፋ ከመቁረጥ ይጠብቀናል። ከእግዚአብሔር የተወለደውን የሚያስተዋውቀው እግዚአብሔር ስለ ሆነ፤ ዝም ብሎ እንደ ማርያም ነገርን በልብ መጠበቅ ምስክርነት ለመስማት ያበቃል። ሌላው ቁም ነገር የት እንደ ተወለደ ሳይሆን ከማን እንደ ተወለደና ለምን እንደ ተወለደ ማስተዋል ነው። ከእግዚአብሔር የተነገረው የሚወለደው ሰውን ለማስደነቅ ሳይሆን የእርሱን ፈቃድ ለመፈጸም ነው። እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ «እነዚህም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ፤ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም» (ዮሐ. 1:13፤ አ.መ.ት)። ጌታ ኢየሱስ በበረት ውስጥ ቢወለድም ለምን እንደ ተወለደ ስለሚያውቅ፤ የተወለደበት ቦታ የተወለደለትን ከማድረግ አላስቆመውም።

ያድጋል

ይህ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ አስቀድሞ ስለ ነበረ ይወለዳል ብቻ ሳይሆን ያድጋልም። እግዚአብሔር ነገርን ሲያቅድ ፈቃዱን በሚገልጽባቸው ሰዎች ተማምኖ ወይም በሌላው ፍጥረት ተደግፎ ሳይሆን በአምላክነቱ ችሎት ምክንያት ነው። ሁሉን ቻይ፤ ሁሉን አዋቂና በአንዴ በሁሉም ቦታ የሚገኝ የማይለወጥ የዘላለም አምላክ የእርሱ የሆነውን ያሳድጋል። ምንም የሚሳነው ስለሌለ ፈቃዱን በእኛ ውስጥ ለመግለጽ የሚጠራን በራሱ በመተማመን ነው። «የጠራችሁ የታመነ ነው፤ እርሱም ያደርገዋል» (1ኛ ተሰ. 5:24፤ አ.መ.ት)። በጌታ የተጀመረ ራእይ ሁሉ ያድጋል። በበረት ውስጥ ማለትም

በማይመች ቦታ ቢወለድም እንኳ ያድጋል። ለእግዚአብሔር ክብር ይውላል።

እንግዲህ ይህ ከሆነ ፈቃዱን ለመሸከም ከተመረጡት ወይም ከተጠሩት ምን ይጠበቃል? የማርያም ሕይወት ለዚህ ጥያቄ መልስ ይሰጠናል። ማርያም ተስፋውን ከተቀበለች በኋላ የሚከተሉት ነገሮች በሕይወቷ በግልጽ በመታየታቸው የጌታ ፈቃድ በሙላት ተፈጸመ።

1. እንደ ቃልህ ይሁንልኝ አለች፤ ማርያም የመጣላትን የቃሉን ተስፋ ማመን ብቻ ሳይሆን በሕይወቱ ይሁን በማለት አወጀች። በሁኔታ ሳትወሰን ፈቃድህ ይሁን ለማለት ቻለች። ፈቃድህ ይሁን ስንል እርሱ ያሰበው፣ የገለጸው፣ የተናገረው... ወዘተ ሳይከለክልና ሳይለወጥ ይሁን ብሎ በሙሉ ልብ መቀበል ማለት ነው። እዚህ ደረጃ ላይ ስንደርስ ነው የፈቃዱ ምሥጢር የሚገለጸው።

2. ኅብረት አደረገች፤ ተመሳሳይ ጥሪ ከተቀበለችው ከኤልሳቤጥ ጋር ኅብረት አደረገች። ማርያም ወዲያው ተነሥታ ወደ ኤልሳቤጥ የሄደችው ኅብረት ለማድረግ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሥራ ለመመስከር ነበር። ይህም እምነቷን በይበልጥ አጠነከረላት። የእግዚአብሔር የተስፋ ፈቃድ ይሁን ብሎ መቀበል ብቻ አይበቃም። ይህን የተስፋ ዘር በትክክለኛ፣ በጤነኛ ኅብረትና በቃሉ ማሳደግ በጣም አስፈላጊ ነው። ማርያም ወደ ኤልሳቤጥ በመሄዷ በውስጧ የተቀመጠው በኤልሳቤጥ ውስጥ ያለውን በመቀስቀሱ ለራሷ ማረጋገጫ ከማግኘቷም በላይ ለኤልሳቤጥም በረከት ሆነችት። የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወቷ መገለጥ ጀመረ። ይህ በጣም አስፈላጊ ነው። ወደ ሙሉ ፈቃድ

እየተጓዝንና በሂደትም ላይ እያለን ጌታ ለበረከት ያደርገናል፤ ይጠቀምብናልም።

3. አምልኮ ውስጥ ገባች፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በእምነት በሙሉ ልብ የመቀበላችን አንዱ ምልክት ስለሚሆነው ነገር ከማጉረምረምና ከመጨነቅ ይልቅ በምስጋና መመላለስ ነው። የእግዚአብሔር ነገር የሚያድገው በምስጋና ውስጥ ነው። ቀዳሚው የእግዚአብሔር ፈቃድ ይህ ነው፤ «በማናቸውም ሁኔታ አመስግኑ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእናንተ ይህ ነውና» (1ኛ ተሰ. 5:18፤ አ.መ.ት)።

4. ተስፋውን ጠበቀች፤ ወደ ቦታዋ ተመልሳ የእግዚአብሔርን ነገር በልቧ ጠበቀች። ማርያም ከኤልሳቤጥ ጋር ከተመለሰች በኋላ የእግዚአብሔርን ነገር በልቧ ይዛ የእርሱን ወቅት እየጠበቀች እንደ ቀድሞዋ ትናገር ነበር። ለእግዚአብሔር ፈቃድ ተለይቶ ጥሪን መቀበል ማለት ያለ እርሱ ጊዜና መንገድ ነገርን ጥሎ መሮጥ ማለት አይደለም። በልብ የመጠበቅ ጊዜ በጣም አስፈላጊ ነው። ዳዊት ከተቀባ በኋላ የአባቱን በጎች መጠበቁን ትቶ አልሄደም። እዚያው በእረኝነቱ ተግባር ላይ በታማኝነት እያለ ነበር ጌታ ለሚቀጥለው ያዘጋጀው። የአብርሃምም ሎሌ፤ «አንዲት ቃል ሳይናገራት እግዚአብሔር መንገዱን አሳክቶለት እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ ለማወቅ ልጇቱን በአንክሮ ይከታተል ነበር» (ዘፍጥ. 24:21፤ አ.መ.ት)። ይህ ካልሆነ የተፀነሰው ጤነኛ ሆኖ አያድግምና ጥንቃቄ ያስፈልጋል።

5. እግዚአብሔር ያዘጋጀላትን ጥንቃቄና እንክብካቤ ተቀበለች፤ ማርያም ይህንን ያደረገችው ዮሴፍን ገና እርጉዝ እያለች በማግባት ነበር። በኩር ልጇን እስክትወልድ ድረስ እንደ ባልና ሚስት የሥጋ ግንኙነት እንዳልነበራቸው የእግዚአብሔር

ቃል በግልጽ ይናገራል። «የሴፍም ከእንቅልፉ ነቃ፤ ከዚያም የጌታ መልእክ እንዳዘዘው ማርያምን ወደ ቤቱ ወሰዳት። ይሁን እንጂ የበኩር ልጇን እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ የተወለደውንም ሕፃን <ኢየሱስ> ብሎ ጠራው» (ማቴ. 1:24-25፤ አ.መ.ት)። ማርያም እኔ የእግዚአብሔርን ልጅ አርግጥለሁና ወደ የሴፍ ቤት ሄጄ የእርሱን እንክብካቤ አልቀበልም አላለችም። እግዚአብሔር በውስጣችን ለሚያስቀምጠው ራእይ ሁሉ የሚያዘጋጀው የሴፍ አለ። ለዚያ ሰው ዝቅ ብሎ ራስን ማስገዛት የተረገዘው ተወልዶ እስኪያድግ በጣም ይረዳል። የሴፍ አያስፈልገኝም የሚል ሰው ካለ፤ ያ ሰው የእግዚአብሔርን ሳይሆን የራሱን ነገር የፀነሰ ሰው ነው።

6. ወደ ቤተልሔም መሄድ አልፈራችም፤ በእርግዝናዋ የመጨረሻ ወር አስቸጋሪውን የገጠር ጉዞ በአህያ ላይ ሆኖ መፈጸም ፈጽሞ የማይመችና በጣም አደገኛ ነበር። ማርያም ግን ምንም እንኳን የተሸከመችው የዓለም አዳኝ መሆኑን ብታውቅም፤ ለአገሩ መንግሥት ትእዛዝ እንደ ማንኛውም ሰው ከመታዘዟም በላይ ምንም ዓይነት ማጉረምረም አልታየባትም። ይህ በጣም አስፈላጊና መረዳት ያለብን፤ ልንኖርበትም የሚገባን መመሪያ ነው። ትእዛዙ የወጣው ኢየሱስ በትክክለኛው ቦታ በትንቢት እንደ ተጻፈው በቤተ ልሔም እንዲወለድ ነበር። እንግዲህ ለጌታ በሙሉ ልባችን ፈቃድህ ይሁን ካልነው እርሱ ስለሚመራን፤ በዕረፍት መመላለስ ይገባናል። እግዚአብሔር ፈቃዱን ወደ ሙላት የሚያመጣው በማይጠበቅ መንገድና ጊዜ ነው፤ አላቡ ከአላባችን የተለየና ከፍ ያለ ነውና።

7. በተወለደ ጊዜ ተንከባከበችው፤ ማርያም ሕፃኑ እንደ ተወለደ በመጠቅለያ ጠቀለለችው። አስፈላጊ ጥንቃቄ

አደረገችለት። ይህ በጣም አስፈላጊ ነጥብ ነው። እኛ የተስፋውን ቃል በእምነት ከተቀበልን፤ እግዚአብሔር ፈቃዱን በራሱ ጊዜና ቦታ በሕይወታችን ውስጥ ይገልጻል። ይሁን እንጂ ከተወለደ በኋላም በጥንቃቄና በእንክብካቤ ማሳደግ ከእኛ የሚጠበቅ ጉዳይ ነው። የተወለደው የእግዚአብሔር ራእይና አሳብ እስከ ጊዜው ድረስ ሊጉዱት ለሚችሉ ነገሮች እንዳይጋለጥ መጠቅለል፤ እንደ አየሩ ጠባይም በተገቢው ልብስ መሸፈን ይገባናል። ብዙ ራእይ የሚሞተው ከተወለደ በኋላ ነው። ለዚህ ዋናው ምክንያት ለታይታ ያለ ጊዜው መገላለጥ ነው።

ይህ እንክብካቤ ከብርድ መጠበቅ ብቻ ሳይሆን ከሄሮድስም ሰይፍ መሸሽን ይጨምራል፤ «እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ፤ ሕፃኑንና እናቱንም ይዞ ወደ ግብጽ ሸሸ፤ እስክነግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው» (ማቴ. 2:13)። ይህን ለማድረግ የእግዚአብሔርን ድምፅ በጥንቃቄ ማዳመጥና መታዘዝ ይጠበቅብናል። የእግዚአብሔርን ምሪት ከመከተል ጋር ጊዜውን ለይቶ ማወቅ ተገቢ ነው። ማርያምና ዮሴፍ ጌታ እስኪነግራቸው ድረስ እዚያ መቆየታቸው፤ ከቦታ ጋር የእግዚአብሔርን ወቅት አውቀው ሁሉንም በሰዓቱ መፈጸማቸው የተወለደውን ሕፃን ከአደጋ ለመጠበቅ ነበር።

ግብጻዊ እንዳይሆን እግዚአብሔር ጊዜውን ለይቶ ሊያድግበት ወደሚገባው ወደ ናዝሬት መምጣቱም ተገቢ ጉዳይ ነው። ዮሴፍና ማርያም የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰምተው እንደ ወሰዱት ድምፁን ሰምተው መልሰው ወደ ቦታው አመጡት። የአንዳንድ ሰዎች ራእይ ካለመሸሸ የተነሣ በቀናተኞች ሰይፍ ይገደላል። የሌሎች ደግሞ በፍርሀት ምክንያት ወደ ቦታው

ሳይመለስ ቀርቶ፤ ናዝራዊ በመሆን ፈንታ ግብጻዊ ሆኖ ያድግና በባርነት ይቀራል። ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ሁለቱ ሊደርሱ የሚችሉት ከጥንቃቄና ከማስተዋል ጉድለት ነው። እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ የገለጸውን ማሳደግ ትልቅ ኃላፊነት ነው።

8. በስሙ ኢየሱስ ብላ ጠራችው፤ «ሊገርዙት ስምንት ቀን በሞላ ጊዜ በማኅፀን ሳይገረዝ በመልአኩ እንደ ተባለ ስሙ ኢየሱስ ተብሎ ተጠራ» (ሉቃ. 2:21)። ማርያምና ዮሴፍ ጌታ በተወለደ ጊዜ ካደረጉለት ጥንቃቄ አንዱ እግዚአብሔር አብ በሰየመው ስም መጥራታቸው ነበር። እግዚአብሔር አደራ የሰጣቸው፤ ስም እንዲያወጡለት ሳይሆን፤ እግዚአብሔር አብ ባወጣለት ስም እንዲጠሩት ነበር። ዮሴፍና ማርያምም ታዘዙ። እግዚአብሔር ያወጣለት ስም መጠሪያ መሆኑ ብቻ ሳይሆን ተልእኮውንና የተወለደበትን ሁኔታ የሚገልጽ ስለሆነ፤ በዚያ ስም መጠራቱ እጅግ አስፈላጊ ነበር። በዚህ ስም ባይጠራ ኑሮ፤ ጌታ ኢየሱስ የሠራውን ሥራ ለመሥራት ቢወለድም፤ በስም ስሕተት ምክንያት ጉዳዩ ሊበላሽ ይችል ነበር። እንግዲህ ብዙዎች በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ የማርያምንና ዮሴፍን ጥንቃቄ ስላጉደሉ በስያሜ ምክንያት እንኳ ብዙ ነገሮች እየተበላሹ ይታያሉ።

የስም ጉዳይ በጣም አስቸጋሪ ነው። መጠሪያው ስም አንዳንዴ የእኛ እንዲሆን ስለምንፈልግ፤ የምንጠራው እግዚአብሔር ባወጣው ስም ሳይሆን፤ እኛ በምንፈልገው ወይም በለመድነው ስም ነው። መጥምቁ ዮሐንስ በተወለደ ጊዜ ዘካርያስና ኤልሳቤጥ ከዘመዶቻቸው ጋር የተከራከሩት በስም ጉዳይ ነበር። ወላጆቹ እግዚአብሔር ለዓላማው ብሎ በሰጠው ስም ሊጠሩት ቢፈልጉም

እንኳ፤ ሌሎች የተለመደውን የዘር ስም ሊሰጡት ወደዱ (ሉቃ. 1:59-63)።

ሌላው ችግር ደግሞ ኤልሳቤጥና ማርያም በሰማያዊ ስም ኢየሱስንና ዮሐንስን ስለ ጠሩ ከላይ ያልተወለዱት ሌሎችም ከላይ በመጣ ስም መጠራት መጀመራቸው ነው። ዛሬ በቤተ ክርስቲያንና በአገልግሎት ውስጥ ብዙውን ነገር እያበላሸ ያለው ይህ የስም ጉዳይ ነው። ዛሬ ለራስ ስም መሰየም ሆነ ለራስ ተብሎ ትክክለኛውን ስም መቀየር የተለመደ ተግባር እየሆነ በመምጣቱ አሳሳቢ ከመሆን ደረጃ ላይ ደርሷል።

9. ለእግዚአብሔር ማስረከብ (ሉቃ. 2:22-28)፤ ማርያምና ዮሴፍ ሕፃኑን በትክክለኛው ስም ከመጥራታቸውም በላይ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ እንዲሆን በቃል ኪዳን ግዝረት ከምስጋና መሥዋዕት ጋር ለእግዚአብሔር አስረክቡት። እግዚአብሔርን ሰምቶ ለእርሱ ዓላማና ፈቃድ መከናወን የተወለደ ሁሉ በቃል ኪዳን ለእርሱ በመሰጠት መቀደስ አለበት። ይህን በጣም አስፈላጊ የሚያደርገው በቃል ኪዳን ለእርሱ ባልተሰጠ ነገር ላይ እግዚአብሔር የፈቃዱን ምሥጢር መግለጥ አለመቻሉ ነው። ለእግዚአብሔር ተለይቶ የሚቀደሰው የእግዚአብሔር ስለሆነ ሰው ሊገለገልበት አይችልም። ጌታ ኢየሱስ፤ መጥምቁ ዮሐንስ፤ ሳሙኤልና ሌሎችም በዚህ መንገድ ለእግዚአብሔር ስለ ተለዩ እግዚአብሔር በሞገሱ፤ በመንፈሱና በራእዩ ሞልቶ አሳደጋቸው። «ኢየሱስም ደግሞ በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ ነበር» (ሉቃ. 2:52)። ይህ መለኮታዊ ጥበብና ሞገስ ነው ለእርሱ ጥሪ ብቃትን የሚሰጠው።

እንግዲህ ከጌታ የተቀበልነውን ራእይና ጸጋ ከምናሳድግባቸው መንገዶች አንደኛው፤ ለእግዚአብሔር በቃል ኪዳን በማስረከብ

በቅድስና ለእርሱ አገልግሎትና ክብር ብቻ ማዋል ነው። ይህ ሲሆን ነው የሞገሱና የጸጋው ፍሬ እየተገለጠና እያደገ የሚሄደው። «ሕፃኑም አደገ፣ ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ» (ሉቃ. 2:40)።

10. ሕፃኑን ወደ ኢየሩሳሌም መውሰድን ልማድ አደረጉ፤ «ወላጆቹም በየዓመቱ በፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ነበር» (ሉቃ. 2:41)። ማርያምና ዮሴፍ ኢየሱስን ሲያሳድጉ እግዚአብሔር ስለ እርሱ በሚናገረው ይደነቁ ነበር (ሉቃ. 2:33)። እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠው ራእይና ጸጋ በሚገለጥበት ጊዜ መደነቅና ወደ እርሱ መቅረብ ሁሉ ነገር ከእኛ ሳይሆን ከእርሱ መሆኑን ስለሚያስታውሰን፣ ለምስጋናና ለአምልኮ ያበቃናል። የጌታን ነገር በቀላሉ እንዳናይም ይረዳናል።

ከዚህም ጋር ማርያምና ዮሴፍ ወደ ኢየሩሳሌም በመሄድ ጌታን ያስረከቡት አንድ ጊዜ ብቻ አልነበረም። ልማድ በማድረግ በየዓመቱ ይወስዱት ነበር። ሐናም ሳሙኤልን በእግዚአብሔር ቤት ስለተወችው በየዓመቱ እየሄደች ትጉብኘው ነበር። ለእግዚአብሔር ፈቃድ የተለየን ነገረ ስናሳድግ፣ ከቤቱ ማለትም ከቃል ኪዳኑና ከክብሩ መገለጫ ቦታ፣ ከአምልኮና ከምስጋና ስፍራ የምናሳድገው እንዳይለይ ጥንቃቄ ማድረግ በጣም አስፈላጊ ነው።

ብዙ ጊዜ ግን መመላለሱ ልማድ ይሆንና ሥርዓት ውስጥ እያለን የተሰጠንን ዋነኛውን ነገር እንዘነጋለን። ይህ በማርያምና በዮሴፍ ሕይወት እንኳ ሳይቀር ተፈጽሟል። ሕፃኑን ወደ ኢየሩሳሌም መውሰዱ ልማድ ስለሆነ አልረሱትም። ሲመለሱ ግን በልማድ ተይዘው እርሱን ረሱትና፤ በኢየሩሳሌም እንደ ቀረ እንኳ አላወቁም ነበር (ሉቃ. 2:42-51)። ትዝ ሲላቸው ግን

ተመልሰው በመሄድ በሦስተኛው ቀን በቦታው አገኙት። የማሳደግ ኃላፊነት ቢሰጣቸውም የእርሱ ጥሪ ታላቅነትና ምሥጢር ለእነርሱ ከሚገባቸው በላይ ነበር።

አንዳንዴ እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን ራእይና ጥሪ ጥልቀቱና ስፋቱ ከእኛ በላይ ስለሆነ አንረዳውም። ስለዚህ ይዘነው በጌታ ቤት ሳይሆን በእኛ ቤት እንዲሆንና እኛን እንዲያገለግለን ጥረት እናደርጋለን። ብዙ ጊዜ ይህ የሚሆነው በክፋትና ላለመታዘዝ ተፈልጎ ሳይሆን የፈቃዱን ምሥጢር ታላቅነት ባለማስተዋል ነው።

በማርያምና በዮሴፍ ሕይወት የሚደነቀው ነገር ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር እንደሌለ በተረዱ ጊዜ በማስመሰል ጉዟቸውን አለመቀጠላቸው ነው። ነገር ግን በግልጽ በዘመዶቻቸው መካከልና በቤተ መቅደስ እስከሚያገኙት ድረስ ፈለጉት። ባገኙትም ጊዜ ይዘውት ተመለሱ። ይህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለሚፈጽሙ ሁሉ ትልቅ ትምህርት አለው። ፈቃዱ ወይም የተሰጠን ራእይ በቸልተኝነት ምክንያት ከእኛ ካመለጠ፣ በማስመሰል መቀጠል ባዶ ያስቀራል። በኃላፊነትም ያስጠይቃል። በብዙዎች ሕይወት የሚታየው ይህ ዓይነት ችግር ነው። ተመልሰው ከመፈለግ ይልቅ እንዳለ በማስመሰል ይቀጥላሉ። የጠፋውን ፈልጎ ማግኘትና ይዞ መመለስ መታደስን ያመጣል፤ የተቀበልነውንም ራእይ ወደ ፍጻሜ ያደርሰዋል።

እንግዲህ ጌታ የፈቃዱን ምሥጢር በእኛ ለመግለጽ ጠርቶናልና፤ በምስጋናና በአምልኮ ጥሪውን ተቀብለን ለማስተናገድ መንፈሳችንንና ልባችንን እናዘጋጅለት። ይሁን እንጂ የፈቃዱ ምሥጢር በየቀኑ አንድ ሁለት ተብሎ ተቆጥሮ የሚሰጥ ሳይሆን የእግዚአብሔር ምሪት ነው። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር

እንዲሰጠን የምንጠይቀው የሕይወት መንገድ ካርታ ወይም የትቦታ ላይና ወዴት እንደምንታጠፍ የሚነግረን ዝርዝር ገለጻ ነው። ጌታ ግን የፈቃዱን ምሥጢር በሕይወታችን እንድንፈጽም ከሁሉም በላይ የሆነ ነገር ሲሰጠን እንዲህ አለ፡- «በትወዳኝ ትእዛዜን ጠብቁ። እኔም አብን እለምናለሁ፤ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል» (ዮሐ. 14:15-16)። ጌታ የሰጠን ቃሉን፤ መንፈሱንና ራሱን ነው። ከዚህ የበለጠ መመሪያ በሰማይም በምድርም የለም። «በሩ እኔ ነኝ» ስለ አለን፤ ፈቃዱን ለማድረግ ድምፁን ሰምተን በእርሱ በመግባትና በመውጣት በተዘጋጀልን ለምለም የሕይወት መስክ ውስጥ መሰማራት ብቻ ሳይሆን በዕረፍት ውኃ ዘንድ እንኑር።

ለተገለጠልን የእግዚአብሔር ፈቃድ በመታዘዝና በሙሉ ልብ የምንኖር ከሆነ ጌታ ያልተገለጠውን የፈቃዱን ምሥጢር እየገለጠ ከክብር ወደ ክብር እያሸጋገረ ወደ ሙላቱ ልክ ያደርስናል። የፈቃዱን ምሥጢር መረዳት ያልነው ይኸው ነው።

ደራሲው ከዚህ በፊት ያሳተማቸው መጻሕፍት

- 1. ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ**
- 2. አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል ለመንፈሳዊ መሪ**
- 3. ከዚህም የሚበልጥ**
- 4. አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል - ሁለተኛ እትም**
- 5. ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ - ሁለተኛ እትም**
- 6. የእግዚአብሔር ሰው ሆይ!**
- 7. በአገልግሎትና በራእይ ማደግ**
- 8. ሰማያዊ በረከትን መውረስ**
- 9. እውነተኛ አምልኮ**
- 10. ክርስቶስ የሚሠራት ቤተ ክርስቲያን**
- 11. የእግዚአብሔር መንግሥትና የበረከት ምስጢር**
- 12. እሳቱ እንዳይጠፋ**
- 13. የትዳር ምስጢር**
- 14. የእግዚአብሔር መልስ**
- 15. ቆራጥነት - ወደ ሙላቱ ለመድረስ**
- 16. የእግዚአብሔርን ተስፋዎች መጨበጥ**
- 17. የፈቃዱ ምስጢር**